

O B Ě Ž N Í K č. 49

Pozadí Jezdínského vyloučení z RSČ.

Jak oznámila Rada svobodného Československa, je mezi vyloučenými členy pro neplacení příspěvků také známý redaktor Svobodné Evropy K. Jezdínský. Pochybujeme, že by Jezdínský z finančních důvodů příspěvky platit nemohl. Zřejmě však nemá o členství v Radě zájem. A to je u člověka tak ctižádostivého a ambiciozního zjištění až zarážející. Vždyť o Jezdínském je známo, že v zájmu své kariéry zaujímá trapně servilní postoje vůči nadřazeným ve Svobodné Evropě a že ze stejných důvodů je ve vedení takových organizací jako je Pachmanova Společnost nebo Čs. sociální demokracie. Proč mu tedy nezáleží na Radě?

Zamyslíme-li se nad touto otázkou, dojdeme k překvapujícímu zjištění, že Jezdínský není jediným redaktorem Svobodné Evropy, jež Rada svým setráváním na pozicích nedělitelnosti čs. území a ne-souhlasu s odsunem sudetských Němců prostě nevyhovuje.

Rozhodným odpůrcem Rady a stoupencem spolupráce se sudeťáky je přece teprve nedávno penzionovaný redaktor Svobodné Evropy Jožka Pejskar. Dlouholetým členem Společnosti byl /a i dnes s ní úzce spolupracuje/ redaktor Svobodné Evropy Holman. Výborné styky na Svobodnou Evropu má členka spolkového vedení Pachmanovy Společnosti a generální tajemnice Poradního sboru Dr. A. Benešová, jejíž manžel je také zaměstnancem této vysílačky. Členy vedení Svobodné společnosti jsou i další zaměstnanci Svobodné Evropy Kratochvíl, Linczenyi, Diviš, Belcredi, z bývalých zaměstnanců J. Pecháček, A. Kypěna a další.

Světlou výjimkou v tomto směru je snad jen Kamil Bena, který však svou práci pro RSČ vykonává mezi svými spoluzaměstnanci takřka v ilegality. Naskytá se tedy otázka, zda je to pouhá náhoda, že právě zaměstnanci RSČ jsou aktivními činiteli při prosazování Pachmanovy politiky spolupráce se sudeťáky. Je jasné, že ne. To ale také znamená, že jsou zde jen dvě možnosti: buď je k tomu vede duševní spřízněnost se stanovisky p. Bechera, Hergeta a dalších "přátel" českého národa, nebo - jak to již řekl loňského roku v Londýně p. Pejskar - je to součástí jejich služebních povinností. A to vrhá na RSČ nové světlo.

Říkáme proto otevřeně, že pokud jde o politické názory pánů ze Svobodné Evropy, jsme ochotni je tolerovat, pokud budou hovořit ve

vztahu k sudeťákům jen za sebe. Nemůžeme však připustit, aby hrstka Mnichovanů, k nimž se řadí ještě několik farářů a pak už jen Tigrid a Mlynář, vystupovali jménem českého národa.

Což si ještě nikdy nepoložili otázku, co by jejich počínání řekl opravdu český národ, kdyby mohl svobodně promluvit? Myslíme, že si ji položili, ale 30 stříbrných už ukřičelo svědomí jiných lidí ...

Poznámka redakce:

Od našich přátel a čtenářů dostáváme dopisy, v nichž je reagováno na některá naše hodnocení činnosti J. Pejskara. V dopisech se říká, že naše stanovisko neodpovídá skutečnosti, že prý přisuzujeme p. Pejskarovi inteligenci a předvídavost, kterou nikdy neměl, jak se o tom většina jeho spolupracovníků a známých již dávno přesvědčila. Podnětem k těmto názorům byla zejména naše zmínka o "Pejskarově plánu" ve vztahu k chartistům, což někteří čtenáři považují za znevážení jinak zajímavé a věrohodné informace.

Redakce prohlašuje, že s těmito názory není v rozporu. Nikdy jsme netvrdili, že p. Pejskar je duchovním otcem svých činů. Nemáme však doklady o tom, kdo ho po celá ta léta v RSE řídil. Spokojíme se proto souhlasným zjištěním, že jeho duševní omezenost byla sice všem známá, že však byla tolerována a s ohledem na jeho mravenčí píli, pracovitost, vytrvalost, přizpůsobivost a jiné podobné vlastnosti, které ani mezi pracovníky exilu nejsou výjimkou. Je jimi např. obdařena v zámoří L. Drobílková - také obětavá, pracovitá, pilná, ale ... /Snad právě proto našli tito dva v sobě takové zalíbení/.

Tímto zjištěním se nijak nechceme dotknout národně socialistické strany, jejichž zásluh o politický život v exilu si velmi vážíme. Ale dali jsme si do vínku Masaryka a chceme ho proto bránit proti všem, kteří na frázích o demokracii a lásce k vlasti si budují svou kariéru.

Naši čtenáři nám jistě rozumí.

Redakce.